

FINA MIRALLES

UN INSTANT AMB LA QUIETUD

Aquesta és una acció col·lectiva, on cadascuna de les persones es relaciona amb ella mateixa, mitjançant la respiració i el so, amb els ulls, les oïdes i la boca tancades, és un moviment interior, per assolir si es vol, un conjunt de sons, de veus i a l'hora una sola música. A l'Orient hi ha el símbol dels tres ximpanzés, l'un es tapa els ulls amb les mans, el segon es tapa les oïdes i el tercer la boca, això vol dir, no miris més en fora, mira cap endins, no escoltis més enfora, escolta cap a endins, no parlis més en fora, parla cap a endins. (A Europa, al capçal de la porta d'entrada d'alguns monestirs hi trobem tres monjos amb les mateixes actituds).

Avui està plenament assumit que l'artista és un creador, per l'acte de creació també qualifiquem de "creadors" als dissenyadors, publicistes, informàtics etc. etc. etc. Com més passa el temps, més m'allunyo d'aquesta interpretació, sublimada i ego-potenciadora de les accions elitistes dels artistes.

Per a mi el FER, està unit íntimament a la pròpia experiència de la vida, a allò viscut, sentit, real i no creat o imaginari. Entenc la pràctica de l'art com una pràctica vivencial, personal i única que es transmet de maneres múltiples, però de forma sincera i autèntica. No m'interessa l'art representatiu o mental, ni l'estètica de la ratlla, la taca, la foto o l'objecte perquè justament estan buits de contingut i es desenten de la pròpia experiència viscuda. Així com el poema, la paraula o la veu, jo m'endinso en aquesta intencionalitat, vers un art vivencial, personal, psíquic, propi i únic per cadascun de nosaltres i a l'hora universal i humana, perquè està unit a la vida.

Postscript Avui veig aquestes expressions en l'art fet per moltes dones, que ens parlen d'elles mateixes, de les seves experiències, utilitzant moltes vegades el llenguatge simbòlic, allunyant-se així de l'ego-centre per unir-se a la vida.

Fina Miralles Cadaqués Maig 2011

